

4. SUSTAVI LINEARNIH JEDNADŽBI

- Za određivanje ima li sustavi linearnih jednadžbi rješenje(a) i ako ima kako ga (ih) naći, važnu ulogu imaju linearni operatori, matrice i determinante.

3.1 Notacija i formulacija

Neka je F dano polje. Tada skup od m izraza oblika, gdje je $\alpha_{ik} \in F$, $\beta_i \in F$, $i = 1, \dots, m$, $j = 1, \dots, n$,

$$\begin{array}{ccccccc} \alpha_{11}x_1 & + & \alpha_{12}x_2 & + & \cdots & + & \alpha_{1n}x_n & = & \beta_1 \\ \alpha_{21}x_1 & + & \alpha_{22}x_2 & + & \cdots & + & \alpha_{2n}x_n & = & \beta_2 \\ \vdots & & \vdots & & & & \vdots & & \vdots \\ \alpha_{m1}x_1 & + & \alpha_{m2}x_2 & + & \cdots & + & \alpha_{mn}x_n & = & \beta_m \end{array}, \quad (1)$$

nazivamo **sustav od m linearnih jednadžbi sa n nepoznanica x_1, \dots, x_n** nad poljem F . Skalare α_{ik} nazivamo **koeficijenti sustava**, a skalare β_1, \dots, β_m **slobodni koeficijenti**. Kraći zapis sustava:

$$\sum_{k=1}^n \alpha_{ik}x_k = \beta_i, \quad i = 1, \dots, m \quad (2)$$

Napomena: općenito je $m \neq n$.

Rješenje sustava (1) je svaka uređena n -torka $(\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_n) \in F^n$ koja supstitucijom $x_1 = \gamma_1, \dots, x_n = \gamma_n$ sve jednadžbe u (1) prevodi u trivijalne identitete u polju F .

Rješiti sustav (1) znači naći **sva** njegova rješenja.

Sustavu (1) pridružujemo matrice

$$A = \begin{bmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} & \cdots & \alpha_{1n} \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} & \cdots & \alpha_{2n} \\ \vdots & \vdots & & \vdots \\ \alpha_{m1} & \alpha_{m2} & \cdots & \alpha_{mn} \end{bmatrix} \quad \underline{\text{matrica sustava}}$$

$$X = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} \quad \underline{\text{stupačana matrica nepoznanica}}$$

$$B = \begin{bmatrix} \beta_1 \\ \beta_2 \\ \vdots \\ \beta_m \end{bmatrix} \quad \underline{\text{stupač. mat. slobodnih koeficijenata}}$$

pa sustav (1) možemo zapisati kao matričnu jednadžbu

$$AX = B, \quad (3)$$

kod koje je X nepoznata matrica (Ovo slijedi iz definicije množenja i jednakosti matrica).

Rješenje matrične jednačbe (3) bit će stupčana matrica

$$C = \begin{bmatrix} \gamma_1 \\ \gamma_2 \\ \vdots \\ \gamma_m \end{bmatrix} \quad (4)$$

za koju supstitucija $X = C$ u (3) daje matričnu jednakost

$$AC = B.$$

Uočimo: Sustav (1) je ekvivalentan s matričnom jednačbom (3) ((1) \Leftrightarrow (3)) u smislu da svako rješenje $(\gamma_1, \gamma_2, \dots, \gamma_m) \in F^m$ od (1) određuje jedno rješenje (stupčanu matricu) C oblika (4), i obratno.

Sustavu (1) pridružujemo i proširenu matricu sustava

$$A_p = [A | B] = \begin{bmatrix} \alpha_{11} & \alpha_{12} & \cdots & \alpha_{1n} & \beta_1 \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} & \cdots & \alpha_{2n} & \beta_2 \\ \vdots & \vdots & & \vdots & \vdots \\ \alpha_{m1} & \alpha_{m2} & \cdots & \alpha_{mn} & \beta_m \end{bmatrix}.$$

Primjer 1 Sustavu

$$\begin{aligned} 2x_1 - 3x_2 - x_3 &= 1 \\ -x_1 + 2x_2 + 4x_3 &= 0 \end{aligned} \quad (P1)$$

možemo pridružiti tri matrice

$$A = \begin{bmatrix} 2 & -3 & -1 \\ -1 & 2 & 4 \end{bmatrix} \quad \underline{\text{matrica (koeficijenata) sustava}}$$

$$X = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} \quad \underline{\text{stupačana matrica nepoznanica}}$$

$$B = \begin{bmatrix} 1 \\ 0 \end{bmatrix} \quad \underline{\text{stupačana matrica slobodnih koeficijenata}}$$

Sada je

$$AX = \begin{bmatrix} 2x_1 - 3x_2 - x_3 \\ -x_1 + 2x_2 + 4x_3 \end{bmatrix},$$

pa iz (P1) slijedi jednakost matrica

$$AX = B.$$

Sustavu pridružujemo i proširenu matricu sustava

$$A_p = [A|B] = \left[\begin{array}{ccc|c} 2 & -3 & -1 & 1 \\ -1 & 2 & 4 & 0 \end{array} \right].$$

Tri osnovna problema:

- **Problem egzistencije rješenja.** Koji su nužni i dovoljni uvjeti da bi sustav (1) imao barem jedno rješenje? Razlikujemo slučajeve:
 - Sustav nema rješenja. Tada kažemo da je **nemoguć** ili **nerješiv** ili **inkompatibilan**.
 - Sustav ima rješenja. Tada kažemo da je **moguć** ili **rješiv** ili **kompatibilan**.
- **Problem strukture rješenja.** Ako je sustav rješiv razlikujemo slučajeve:
 - Sustav ima točno jedno rješenje (treba naći kriterij za jedinstvenost);
 - Sustav ima više (beskonačno) rješenja (treba naći koja su među njima linearno nezavisna (interpretirana kao vektori));
- **Problem efektivnog rješavanja sustava.** Ako je sustav rješiv kako naći algoritam koji nam omogućava nalaženje svih rješenja.

Primjer 2

1. Sustav

$$\begin{aligned}x_1 + 2x_2 &= 1 \\2x_1 + 3x_2 &= -2\end{aligned}$$

ima točno jedno rješenje $(x_1, x_2) = (-7, 4)$. Ovaj sustav (zamjenom: $x_1 \mapsto x$ i $x_2 \mapsto y$) možemo geometrijski interpretirati kao dva pravca u ravnini

$$\begin{aligned}p_1 \dots x + 2y &= 1 \\p_2 \dots 2x + 3y &= -2\end{aligned}$$

koji se sijeku u točki $(x, y) = (-7, 4)$.

2. Sustav

$$\begin{aligned}x_1 + 2x_2 &= 2 \\-2x_1 - 4x_2 &= 1\end{aligned}$$

nema rješenja. Ovaj sustav (zamjenom: $x_1 \mapsto x$ i $x_2 \mapsto y$) možemo geometrijski interpretirati kao dva paralelna pravca u ravnini

$$\begin{aligned}p_1 \dots x + 2y = 1 &\implies y = -\frac{1}{2}x + \frac{1}{2} \\p_2 \dots -2x - 4y = 1 &\implies y = -\frac{1}{2}x - \frac{1}{4}\end{aligned}$$

(ne sijeku se)

3. Sustav

$$\begin{aligned}x_1 + 3x_2 &= 5 \\ -2x_1 - 6x_2 &= -10\end{aligned}$$

imama beskonačno rješenja danih sa $x_2 = t$,
 $x_1 = -3x_2 + 5 = -3t + 5$, $t \in \mathbb{R}$, tj.

$$(x_1, x_2) = (-3t + 5, t), \quad t \in \mathbb{R}.$$

Ovaj sustav (zamjenom: $x_1 \mapsto x$ i $x_2 \mapsto y$) možemo geometrijski interpretirati kao dva pravca u ravnini koji se podudaraju

$$\begin{aligned}p_1 \dots x + 3y &= 5 \implies y = -\frac{1}{3}x + \frac{5}{3} \\ p_2 \dots -2x - 6y &= -10 \implies y = -\frac{1}{3}x + \frac{5}{3}\end{aligned}$$

(pravci se sijeku u svim točkama - jednažbe predstavljaju isti pravac).

3.2 Geometrijska interpretacija

Neka su U i V vektorski prostori nad poljem F dimenzija n i m , redom, te neka su u U i V dane baze $(e) = \{e_1, \dots, e_n\}$ i $(f) = \{f_1, \dots, f_m\}$ redom.

- Tada je matricom $A = [\alpha_{ij}]$ tipa (m, n) jednoznačno određen linearni operator

$$l : U \rightarrow V,$$

čiji je matični zapis u paru baza (e) i (f) upravo matrica A .

- Nadalje, matricom $B = [\beta_i]$ tipa $(m, 1)$ jednoznačno je određen vektor $b \in V$ čiji je matični zapis u bazi (f) upravo matrica B .
- Sada se problem rješavanja sustava $(1) \Leftrightarrow (3)$ svodi na problem nalaženja svih vektora $x \in U$ za koje je

$$l(x) = b. \quad (5)$$

Naime, ako sa X označimo koordinatnu matricu traženog vektora x u bazi (e) , onda (5), matično možemo zapisati kao

$$AX = B. \quad (3)$$

Dakle, problem nalaženja svih rješenja sustava (1) se svodi na nalaženje skupa

$$l^{-1}(b) \subset U,$$

tj. praslika vektora b .

3.3 Egzistencije rješenja.

Problem (sustav) (1) \Leftrightarrow (3) će imati rješenje ako i samo ako je

$$l^{-1}(b) \neq \emptyset,$$

tj. ako i samo ako je

$$b \in \text{Im } l.$$

(uz oznake iz predhodnog paragrafa).

Kriterij na nivou matrica:

Teorem 4.1 (Kronecker-Cappelli) Sustav linearnih jednažbi je rješiv ako i samo ako matrica tog sustava i proširena matrica tog sustava imaju isti rang, tj. ako je

$$r(A_p) = r(A).$$

Dokaz:

Posljedica 4.1 Ako je rang matrice sustava jednak broju jednažbi, tj. ako je

$$r(A) = m,$$

onda je taj sustav sigurno rješiv.

Dokaz:

Geometrijska interpretacija Posljedice 4.1 :

$$r(A) = m \Rightarrow r(l) = \dim(\operatorname{Im} l) = m = \dim V$$

$$\Rightarrow l \text{ surjektivan} \Rightarrow l^{-1}(b) \neq \emptyset,$$

(uz oznake od prije).

3.4 Cramerov sustav

Definicija 4.1 Za sustav linearnih jednažbi

$$\sum_{k=1}^n \alpha_{ik} x_k = \beta_i, \quad i = 1, \dots, m, \text{ tj. (1), odnosno}$$

matričnim zapisom $AX = B$ ((3)) kažemo da je

Cramerov, ako je ispunjeno:

- i) $m = n$;
- ii) $r(A) = n$.

Uočimo:

- Matrica Cramerovog sustava A je kvadratna ($m = n$) i regularna ($r(A) = n$), pa joj je $\det A \neq 0$;
- Po Posljedici 4.1, zbog $r(A) = n$ (=broj jednažbi), Cramerov sustav je uvijek riješiv.

Geometrijska interpretacija:

Za pridruženi linearni operator $l : U \rightarrow V$ vrijedi:

- $\dim U = \dim V = n$;
- $r(l) = n = \dim V$ što povlači da je l *surjektivan*.

Sada, po Teoremu o rangu i defektu, vrijedi

$$d(l) = \dim U - r(l) = n - r(l) = n - n = 0,$$

pa je l i *injektivan*.

Dakle, l je **izomorfizam** vektorskih prostora U i V .

Prema tome, postoji jedinstven vektor $c \in U$ tako da je

$$l(c) = b,$$

ili na nivou matrica, matrična jednačba $AX = B$ ima **jedinstveno rješenje** $X = C$.

Na taj nači smo dokazali:

Propozicija 4.1 Cramerov sustav uvijek ima jedno i samo jedno rješenje.

Efektivno rješavanje Cramerovog sustava

Uvedimo oznake:

•

$$D = \det A;$$

- Neka je D_k determinanta matrice koja se dobije zamjenom k -tog stupca matrice A s matricom slobodnih koeficijenata B , tj.

$$D_k = \begin{vmatrix} \alpha_{11} & \cdots & \alpha_{1k-1} & \beta_1 & \alpha_{1k+1} & \cdots & \alpha_{1n} \\ \alpha_{21} & \cdots & \alpha_{2k-1} & \beta_2 & \alpha_{2k+1} & \cdots & \alpha_{2n} \\ \vdots & & \vdots & \vdots & \vdots & & \vdots \\ \alpha_{n1} & \cdots & \alpha_{nk-1} & \beta_n & \alpha_{nk+1} & \cdots & \alpha_{nn} \end{vmatrix}$$

Teorem 4.2 Jedinstveno rješenje Cramerovog sustava je dano sa $C = [\gamma_k]$, gdje je

$$\gamma_k = D_k D^{-1}, \quad k = 1, \dots, n.$$

Dokaz:

3.5 Homogeni sustav

Definicija 4.2 Za sustav linearnih jednadžbi (1) kažemo da je **homogen** ako su svi slobodni koeficijenti jednaki nula, tj. ako ima oblik

$$\sum_{k=1}^n \alpha_{ik} x_k = 0, \quad i = 1, \dots, m,$$

odnosno matičnim zapisom $AX = 0$.

Uočimo:

- Homogeni sustav je uvijek rješiv jer ima barem trivijalno rješenje

$$x_1 = \dots = x_n = 0, \quad \text{tj. } X = O$$

- Interesira nas kada će sustav imati i netrivialna rješenja.

Ako homogeni sustav ima i netrivialna rješenja, onda će pridruženi linearni operator $l : U \rightarrow V$ imati netrivialnu jezgru $\text{Ker } l$.

Budući je $\text{Ker } l < U$ i

$$\dim(\text{Ker } l) = d(l) \quad \text{i} \quad r(l) = r(A)$$

onda je, po Teoremu o rangu i defektu

$$d(l) = \dim U - r(l) = n - r(A).$$

Iz ovoga , očigledno slijedi:

Propozicija 4.2 Homogeni sustav uvijek ima:

- i) samo trivijalno rješenje ako i samo ako je $r(A) = n$;
- ii) i netrivialna rješenja ako i samo ako je $r(A) < n$.

Posljedica 4.2 Homogeni sustav kod kojeg je broj jednađbi manji od broja nepoznanica, ima uvijek i netrivialna rješenja.

Dokaz:

Posljedica 4.3 (Roucheov) Homogeni sustav kod kojeg je broj jednađbi podudara s brojem nepoznanica ima uvijek netrivialna rješenja ako i samo ako je $\det A = 0$.

Dokaz:

Struktura rješenja homogenog sustava:

Neka je

$$AX = 0 \quad \text{i} \quad r(A) < n. \quad (6)$$

Budući je tada jezgra $\text{Ker } l$ pridruženog linearnog operatora $l : U \rightarrow V$ netrivialni potprostor od U dimenzije

$$d = n - r(A) > 0,$$

u tom potprostoru postoji d linearno nezavisnih vektora npr. $\{c_1, \dots, c_d\}$ i svi ostali vektori iz $\text{Ker } l$ su linearna kombinacija ovih vektora.

Pridružene koordinatne matrice C_i vektora c_i u bazi (e) od U nazivamo **fundamentalnim skupom rješenja** sustava (6).

Uočimo:

- Svaka od matrica C_i , $i = 1, \dots, d$ je rješenje sustava (6) i svako drugo rješenje C od (6) se može prikazati u obliku

$$C = \lambda_1 C_1 + \dots + \lambda_d C_d, \quad \lambda_i \in F, \quad (7)$$

tj. kao linearna kombinacija fundamentalnih rješenja;

- Ako u (7) pustimo da svi λ_i poprimaju sve vrijednosti u F , onda dobivamo sva moguća rješenja sustava (6). Stoga, (7) nazivano **opće rješenje** sustava (6).

Na taj nači smo dokazali:

Teorem 4.3 Homogeni sustav kod kojeg je $d = n - r(A)$ ima točno d fundamentalnih rješenja. Svako rješenje tog sustava je linearna kombinacija fundamentalnih rješenja.

3.6 Nehomogeni sustav

Definicija 4.3 Za sustav linearnih jednadžbi

$$\sum_{k=1}^n \alpha_{ik} x_k = \beta_i, \quad i = 1, \dots, m, \quad (2)$$

kažemo da je **nehomogen** ako je barem jedan slobodnih koeficijenta različit od nule.

Matričnim zapisom $AX = B$, gdje je $B \neq O$.

Sustav $AX = O$ nazivamo **homogen sustav pridružen** sustavu (2).

Pretpostavimo da je sustav (2) rješiv, tj. da vrijedi

$$r(A_p) = r(A) = r.$$

To znači da za pridruženi linearni operator $l : U \rightarrow V$ sustavu (2) (ili $l(x) = b$) vrijedi

$$b \in \text{Im } l, \quad \text{tj. } l^{-1}(b) \neq \emptyset.$$

- Neka je $c_0 \in l^{-1}(b)$ bilo koji vektor, tj. vektor za koji je $l(c_0) = b$. Tada za svaki drugi vektor $c \in l^{-1}(b)$ vrijedi

$$l(c - c_0) = l(c) - l(c_0) = b - b = \Theta. \quad (8)$$

Dakle, $c - c_0 \in \text{Ker } l$, tj. $c \in c_0 + \text{Ker } l$, pa je

$$l^{-1}(b) \subset c_0 + \text{Ker } l. \quad (9)$$

- Obrnuto, neka je $y \in c_0 + Ker l$ bilo koji vektor. Tada postoji vektor $y' \in Ker l$ tako da je $y = c_0 + y'$, pa je

$$l(y) = l(c_0 + y') = l(c_0) + l(y') = b + \Theta = b,$$

tj. $y \in l^{-1}(b)$, pa je

$$c_0 + Ker l \subset l^{-1}(b). \quad (10)$$

Iz (9) i (10) imamo

$$c_0 + Ker l = l^{-1}(b).$$

Na taj nači smo dokazali:

Propozicija 4.3 Skup $l^{-1}(b) \subset U$ svih rješenja sustava $l(x) = b$ je linearna mnogostrukost $c_0 + Ker l$ u prostoru U .

Matrična interpretacija strukture rješenja nehomogenog sustava:

Neka je C_0 koordinatna matrica vektora $c_0 \in l^{-1}(b)$.
tu matricu nazivamo **partikularno rješenje** sustava
(2).

Ako je C koordinatna matrica bilo kojeg drugog vektora $c \in l^{-1}(b)$, onda iz (8) slijedi

$$A(C - C_0) = O,$$

pa je $C - C_0$ rješenje homogenog sustava pridruženog sustavu (2).

Na taj nači smo dokazali:

Propozicija 4.4 Razlika bilo koja dva rješenja nehomogenog sustava je rješenje pridruženog homogenog sustava.

Pretpostavimo da je $\{C_1, \dots, C_d\}$ fundamentalni skup rješenja pridruženog homogenog sustava, tada postoje skalari $\lambda_1, \dots, \lambda_d \in F$, takvi da je

$$C - C_0 = \lambda_1 C_1 + \dots + \lambda_d C_d \quad \Rightarrow$$

$$C = C_0 + \lambda_1 C_1 + \dots + \lambda_d C_d. \quad (11)$$

Dakle, svako rješenje C nehomogenog sustava (2), za neki izbor skalara $\lambda_i \in F$, može se napisati u obliku (11). Vrijedi i obrnuto, sa (11) je dano neko rješenje nehomogenog sustava (2).

U tom smislu (11) nazivamo **općim rješenjem** nehomogenog sustava (2).

Na taj nači smo dokazali:

Teorem 4.4 Opće rješenje nehomogenog sustava jednako je sumi bilo kojeg partikularnog rješenja tog sustava i općeg rješenja njemu pridruženog homogenog sustava.

3.7 Gaussova metoda eliminacije

- Gaussova metoda eliminacije je algoritam za efektivno rješavanje sustava;
- Prednosti ove metode:
 - daje odgovor je li sustav rješiv ili ne;
 - ako je sustav rješiv, efektivno se mogu naći sva rješenja;
 - laka primjena na računalima.

Definicija 4.4 Za dva sustava linearnih jednažbi nad istim poljem F , s istim brojem nepoznanica (ali ne nužno s istim brojem jednažbi) kažemo da su **ekvivalentna** ako je **svako** rješenje prvog sustava ujedno rješenje drugog sustava, i obrnuto.

Definicija 4.5 Reći ćemo da smo nad sustavom linearnih jednažbi izvršili **elementarnu transformaciju** ako smo izvršili jednu od sljedećih radnji:

- i) zamijenili poredak dviju jednažbi u sustavu;
- ii) neku jednažbu pomnožili skalarom različitim od 0;
- iii) jednu jednažbu pribrojili drugoj.

Uočimo: Elementarne transformacije na sustavu odgovaraju elementarnim transformacijama nad retcima proširene matrice sustava A_p .

Propozicija 4.5 Ako se na sustavu linearnih jednažbi izvrši konačni broj elementarnih transformacija on prelazi u sebi ekvivalentan sustav.

Dokaz: Bez dokaza.

Na osnovi prethodnog imamo:

Propozicija 4.6 Dva su sustava linearnih jednadžbi ekvivalentna ako i samo ako su proširene matrice tih sustava ekvivalentne i to preko niza elementarnih transformacija nad retcima.

Osnovna ideja Gaussova metoda eliminacije:

- zamjena polaznog sustava s njemu ekvivalentnim iz kojeg se lako vidi je li sustav rješiv ili ne, a ako jest, lako se dobije njegovo rješenje.

Postupak:

Sustavu

$$\sum_{k=1}^n \alpha_{ik} x_k = \beta_i, \quad i = 1, \dots, m \quad (2)$$

pridružimo proširenu matricu sustava

$$A_p = [A | B] = \left[\begin{array}{cccc|c} \alpha_{11} & \alpha_{12} & \cdots & \alpha_{1n} & \beta_1 \\ \alpha_{21} & \alpha_{22} & \cdots & \alpha_{2n} & \beta_2 \\ \vdots & \vdots & & \vdots & \vdots \\ \alpha_{m1} & \alpha_{m2} & \cdots & \alpha_{mn} & \beta_m \end{array} \right]$$

Nizom elementarnih transformacija nad retcima matrice $A_p = [A | b]$ i zamjenom prvih n stupaca matrice A (zadnji ne diramo), cilj je doći do ekvivalentne matrice oblika

$$A_p \sim \dots \sim A'_p = \left[\begin{array}{cccc|cccc} 1 & 0 & \cdots & \cdots & 0 & \alpha'_{1r+1} & \cdots & \alpha'_{1n} & \beta'_1 \\ 0 & 1 & 0 & \cdots & 0 & \alpha'_{2r+1} & \cdots & \alpha'_{2n} & \beta'_2 \\ 0 & 0 & \ddots & & \vdots & \vdots & & \vdots & \vdots \\ \vdots & \vdots & & 1 & 0 & \vdots & & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & 0 & 1 & \alpha'_{rr+1} & \cdots & \alpha'_{rn} & \beta'_r \\ 0 & 0 & \cdots & & 0 & 0 & \cdots & 0 & \beta'_{r+1} \\ \vdots & \vdots & & & \vdots & \vdots & & \vdots & \vdots \\ 0 & 0 & \cdots & & 0 & 0 & \cdots & 0 & \beta'_m \end{array} \right]$$

Matrica $A'_p = [A' | B']$ je proširena matrica sustava

$$\begin{array}{rcl} x_1 + & +\alpha'_{1r+1}x_{r+1} + \cdots + \alpha'_{1n}x_n & = \beta'_1 \\ x_2 + & +\alpha'_{2r+1}x_{r+1} + \cdots + \alpha'_{2n}x_n & = \beta'_2 \\ & \vdots & \vdots \\ & \vdots & \vdots \\ x_r + & \alpha'_{rr+1}x_{r+1} + \cdots + \alpha'_{rn}x_n & = \beta'_r \\ & 0 & = \beta'_{r+1} \\ & \vdots & \vdots \\ & 0 & = \beta'_m \end{array}$$

koji je ekvivalentan polaznom do na, moguću, permutaciju nepoznanica. Nadalje, iz načina kao je dobiven A'_p , vidimo da je $A \sim A'$, tj. $r(A) = r(A')$. Kako je očito $r(A') = r$, imamo $r(A) = r(A') = r$.

Ako je:

- barem jedan od $\beta'_{r+1}, \dots, \beta'_m$ različit od 0, tada je $r(A) = r < r(A_p) = r + 1$, pa sustav nije rješiv.

- $\beta'_{r+1} = \dots = \beta'_m = 0$, tada je

$$r(A) = r(A') = r(A'_p) = r(A_p) = r,$$

pa dobiveni sustav ima rješenje i to:

- ako je $r = n$, imamo jedinstveno rješenje dano sa

$$\begin{aligned} x_1 &= \beta'_1 \\ x_2 &= \beta'_2 \\ &\vdots \\ x_n &= \beta'_n \end{aligned} \quad \text{ili matrično } X = \begin{bmatrix} \beta'_1 \\ \beta'_2 \\ \vdots \\ \beta'_n \end{bmatrix},$$

do na permutaciju nepoznanica.

- ako je $r < n$ i $d = n - r$ imamo d -parametarsko rješenje, a nepoznanice kojima pripadaju stupci $r + 1, \dots, n$ su slobodni parametri. To rješenje je dano sa

$$\begin{aligned} x_1 &= \beta'_1 - \alpha'_{1r+1}t_1 - \dots - \alpha'_{1n}t_d \\ x_2 &= \beta'_2 - \alpha'_{2r+1}t_1 - \dots - \alpha'_{2n}t_d \\ &\vdots \\ x_r &= \beta'_n - \alpha'_{rr+1}t_1 - \dots - \alpha'_{rn}t_d \\ x_{r+1} &= t_1 \\ &\vdots \\ x_n &= t_d \end{aligned} \quad (12)$$

do na permutaciju nepoznanica.

Rješenje (12) možemo zapisati i matricno u obliku

$$\begin{aligned}
 X = \begin{bmatrix} x_1 \\ \vdots \\ x_r \\ x_{r+1} \\ \vdots \\ x_n \end{bmatrix} &= \begin{bmatrix} \beta'_1 \\ \vdots \\ \beta'_r \\ 0 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix} + t_1 \begin{bmatrix} -\alpha'_{1r+1} \\ \vdots \\ -\alpha'_{rr+1} \\ 1 \\ \vdots \\ 0 \end{bmatrix} + \dots + t_d \begin{bmatrix} -\alpha'_{1r+1} \\ \vdots \\ -\alpha'_{rr+1} \\ 0 \\ \vdots \\ 1 \end{bmatrix} \\
 &= C_0 + t_1 C_1 + \dots + t_d C_d \qquad (13)
 \end{aligned}$$

Ovdje je:

- C_0 jedno partikularno rješenje dobivenog sustava (2) za izbor skalara $t_1 = \dots = t_d = 0$;
- C_1, \dots, C_d su rješenja homogenog sustava pridruženog dobivenom sustavu. Ova rješenja su linearno nezavisna jer je njihova matrica tipa (n, d) , $d \leq n$ očito maksimalnog ranga d . Budući da ih ima upravo $d = n - r$ ona predstavljaju fundamentalan skup rješenja homogenog sustava pridruženog dobivenom sustavu. Dakle, (13) je tipa

$$X = C_0 + H,$$

tj. suma jednog partikularnog rješenja C_0 dobivenog sustava i općeg rješenja H homogenog sustava pridruženog dobivenom sustavu, pa je

to opće rješenje dobivenog sustava, a onda i polaznog (2).

Primjer: Zadani su sustavi:

1.

$$\begin{aligned}x_1 + 2x_2 + x_3 &= -2 \\2x_1 + 4x_2 + 3x_3 &= -3 \\x_1 + x_2 + x_3 &= 4\end{aligned}$$

Gaussova metoda eliminacije:

Odgovarajuća proširena matrica sustava je

$$A_p = [A|B] = \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 1 & -2 \\ 2 & 4 & 3 & -3 \\ 1 & 1 & 1 & 4 \end{array} \right] \xrightarrow[-1 \cdot I r. + III r.]{-2 \cdot I r. + II r.} \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & -1 & 0 & 6 \end{array} \right]$$

$$\xrightarrow[II r. \Leftrightarrow III r.]{\sim} \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 1 & -2 \\ 0 & -1 & 0 & 6 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \end{array} \right] \xrightarrow[-1 \cdot II r.]{2 \cdot II r. + I r.} \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 0 & 1 & 10 \\ 0 & 1 & 0 & -6 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \end{array} \right]$$

$$\xrightarrow[-1 \cdot III r. + I r.]{\sim} \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 0 & 0 & 9 \\ 0 & 1 & 0 & -6 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \end{array} \right] = [A'|B'] = A'_p$$

Dakle, ovdje je $m = n = 3$, te $r(A) = r(A_p) = r = 3$, pa imamo jedinstveno rješenje $(x_1, x_2, x_3) = (9, -6, 1)$.

2.

$$\begin{aligned}x_1 + 2x_2 + x_3 &= -2 \\2x_1 + 4x_2 + 3x_3 &= -3 \\2x_1 + 4x_2 + x_3 &= 0\end{aligned}$$

Gaussova metoda eliminacije:

Odgovarajuća proširena matrica sustava je

$$A_p = [A|B] = \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 1 & -2 \\ 2 & 4 & 3 & -3 \\ 2 & 4 & 1 & 0 \end{array} \right] \begin{array}{l} -2 \cdot I r. + II r. \\ -2 \cdot I r. + III r. \end{array} \sim \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & -1 & 4 \end{array} \right]$$

$$\begin{array}{l} II r. + III r. \\ \sim \end{array} \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 5 \end{array} \right] \begin{array}{l} -1 \cdot II r. + I r. \\ \sim \end{array} \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 0 & -3 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 5 \end{array} \right] =$$

$$\begin{array}{l} II st. \Leftrightarrow III st. \\ \sim \end{array} \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 0 & 2 & -3 \\ 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 5 \end{array} \right] = [A'|B'] = A'_p$$

Dakle, ovdje je $m = n = 3$, te $r(A) = 2$, $r(A_p) = 3$, pa sustav nema rješenja.

3.

$$\begin{aligned}x_1 + 2x_2 + x_3 &= -2 \\2x_1 + 4x_2 + 3x_3 &= -3 \\2x_1 + 4x_2 + x_3 &= -5\end{aligned}$$

Gaussova metoda eliminacije:

Odgovarajuća proširena matrica sustava je

$$A_p = [A|B] = \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 1 & -2 \\ 2 & 4 & 3 & -3 \\ 2 & 4 & 1 & -5 \end{array} \right] \begin{array}{l} -2 \cdot I r. + II r. \\ \sim \\ -2 \cdot I r. + III r. \end{array} \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & -1 & -1 \end{array} \right]$$

$$\begin{array}{l} II r. + III r. \\ \sim \end{array} \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right] \begin{array}{l} II st. \Leftrightarrow III st. \\ \sim \end{array} \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 1 & 2 & -2 \\ 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right]$$

$$\begin{array}{l} -1 \cdot II r. + I r. \\ \sim \end{array} \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 0 & 2 & -3 \\ 0 & 1 & 0 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right] = [A'|B'] = A'_p$$

Dakle, ovdje je $m = n = 3$, te $r(A) = r(A_p) = 2$, pa je $d = 3 - 2 = 1$ tj. imamo jednoparametarsko rješenje:

$$\left. \begin{array}{l} x_1 + 2x_2 = -3 \\ x_3 = 1 \\ x_2 = t \end{array} \right\} \Rightarrow \left. \begin{array}{l} x_3 = 1 \\ x_2 = t \\ x_1 = -3 - 2x_2 = -3 - 2t \end{array} \right\}$$

$$\Rightarrow (x_1, x_2, x_3) = (-3 - 2t, t, 1), t \in \mathbb{R}.$$

Matrično:

$$X = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -3 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} + t \begin{bmatrix} -2 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, t \in \mathbb{R}.$$

3.7 Metoda redukcije na Cramerov sustav

Pretpostavimo da je sustav

$$\sum_{k=1}^n \alpha_{ik} x_k = \beta_i, \quad i = 1, \dots, m, \quad (2)$$

rješiv i neka je $r(A_p) = r(A) = r$.

Bez smanjenja općenitosti pretpostavimo da je da je prvih r redaka i prvih r stupaca matrice A_p linearno nezavisno (to se uvijek može postići zamjenom jednadžbi i permutacijom varijabla, ne dirajući zadnji stupac).

Ovo upravo znači da je kvadratna submatrica matrice A_p reda r , koja se nalazi gornjem lijevom kutu matrice A_p regularna, tj. da joj je determinanta različita od nule. Dakle,

$$A_p = \begin{bmatrix} \alpha_{11} & \cdots & \alpha_{1r} & \alpha_{1r+1} & \cdots & \alpha_{1n} & \beta_1 \\ \vdots & \ddots & \vdots & \vdots & & & \\ \alpha_{r1} & \cdots & \alpha_{rr} & \alpha_{r,r+1} & \cdots & \alpha_{rn} & \beta_r \\ \vdots & & \vdots & \vdots & & \vdots & \vdots \\ \alpha_{m1} & & \alpha_{mr} & \alpha_{m,r+1} & \cdots & \alpha_{mn} & \beta_m \end{bmatrix}.$$

Tada prvih r jednadžbi nazivamo **osnovnim jednadžbama sustava** (2), tj. sustav

$$\begin{aligned} \alpha_{11}x_1 + \cdots + \alpha_{1r}x_r + \alpha_{1r+1}x_{r+1} + \cdots + \alpha_{1n}x_n &= \beta_1 \\ \vdots & \\ \alpha_{r1}x_1 + \cdots + \alpha_{rr}x_r + \alpha_{r,r+1}x_{r+1} + \cdots + \alpha_{rn}x_n &= \beta_r \end{aligned}, \quad (14)$$

nazivamo **osnovnim sustavom pridruženim sustavu** (2). Nepoznanice x_1, \dots, x_r nazivamo **glavnim nepoznanicama**, a ostale **slobodnima**.

Propozicija 4.7 Sustav (2) je ekvivalentan pripadnom osnovnom sustavu (14).

Dokaz:

Dakle, da bi riješili sustav (2) dovoljno je riješiti sustav (14). Napišemo ga u obliku

$$\begin{array}{ccccccc} \alpha_{11}x_1 & + & & + & \alpha_{1r}x_r & = & \beta_1 - \alpha_{1r+1}x_{r+1} - \dots - \alpha_{1n}x_n \\ \vdots & & & & \vdots & & \vdots \\ \alpha_{r1}x_1 & + & & + & \alpha_{rr}x_r & = & \beta_r - \alpha_{rr+1}x_{r+1} - \dots - \alpha_{rn}x_n \end{array},$$

i shvatimo kao sustav s (glavnim) nepoznanicama x_1, \dots, x_r . Kako je, po pretpostavci,

$$\begin{vmatrix} \alpha_{11} & \cdots & \alpha_{1r} \\ \vdots & \ddots & \vdots \\ \alpha_{r1} & \cdots & \alpha_{rr} \end{vmatrix} \neq 0.$$

to je Cramerov sustav za svaki izbor skalara $x_{r+1} = \gamma_{r+1}, \dots, x_n = \gamma_n$.

Ako je jedinstveno rješenje tog sustava $x_1 = \gamma_1, \dots, x_r = \gamma_r$, onda opće rješenje polaznog sustava (2) ovisi o $n - r = d$ slobodnih parametara.

Primjer: Zadan je sustav:

$$\begin{aligned}x_1 + 2x_2 + x_3 &= -2 \\ -x_1 - 2x_2 + x_3 &= 4 \\ 2x_1 + 4x_2 + x_3 &= -5.\end{aligned}\tag{15}$$

Odgovarajuća proširena matrica sustava je

$$A_p = [A|B] = \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 1 & -2 \\ -1 & -2 & 1 & 4 \\ 2 & 4 & 1 & -5 \end{array} \right]$$

$$\begin{array}{l} I r. + II r. \\ \sim \\ -2 \cdot I r. + III r. \end{array} \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 2 & 2 \\ 0 & 0 & -1 & -1 \end{array} \right] \begin{array}{l} \frac{1}{2} \cdot II r. + III r. \\ \sim \\ \frac{1}{2} \cdot II r \end{array} \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 2 & 1 & -2 \\ 0 & 0 & 1 & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right]$$

Dakle $r(A) = r(A_p) = 2$. Iz ovoga vidimo da je jedna jednačba linearna kombinacija ostale dvije ($IIj. = 3 \cdot Ij. - 2 \cdot IIIj.$). Gornji sustav napišimo (permutirajući jednačbe i nepoznanice) u obliku

$$\begin{aligned}x_1 + x_3 + 2x_2 &= -2 \\ 2x_1 + x_3 + 4x_2 &= -5 \\ -x_1 + x_3 - 2x_2 &= 4\end{aligned}$$

Odgovarajuća proširena matrica sustava je

$$A_p = [A|B] = \left[\begin{array}{ccc|c} 1 & 1 & 2 & -2 \\ 2 & 1 & 4 & -5 \\ -1 & 1 & -2 & 4 \end{array} \right]$$

koja u gornjem lijevom kutu ima regularnu kvadratnu matricu reda 2. Osnovni sustav pridružen sustavu (15) je tada

$$\begin{aligned} x_1 + x_3 + 2x_2 &= -2, \\ 2x_1 + x_3 + 4x_2 &= -5, \end{aligned} \tag{16}$$

a glavne nepoznanice x_1 i x_3 , te x_2 slobodni parametar. Sustav (16) zapišimo kao

$$\begin{aligned} x_1 + x_3 &= -2 - 2x_2, \\ 2x_1 + x_3 &= -5 - 4x_2. \end{aligned}$$

Ovaj sustav ima rješenja ($D = -1$, $D_1 = 2x_2 + 3$, $D_2 = -1$)

$$\begin{aligned} x_1 &= -2x_2 - 3, \\ x_3 &= 1, \end{aligned}$$

tj. rješenje polaznog sustava (15) je dano sa

$$\left. \begin{array}{l} x_1 = -2x_2 - 3 \\ x_3 = 1 \\ x_2 = t \end{array} \right\} \Rightarrow \left. \begin{array}{l} x_1 = -3 - 2t \\ x_2 = t \\ x_3 = 1 \end{array} \right\}$$

$$\Rightarrow (x_1, x_2, x_3) = (-3 - 2t, t, 1), t \in \mathbb{R}.$$

Matrično:

$$X = \begin{bmatrix} x_1 \\ x_2 \\ x_3 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} -3 \\ 0 \\ 1 \end{bmatrix} + t \begin{bmatrix} -2 \\ 1 \\ 0 \end{bmatrix}, t \in \mathbb{R}.$$

3.7 Matrične jednačbe

Linearne matrične jednačbe su jednačbe oblika

$$AX = B \text{ ili } YA = B \quad (17)$$

gdje su $A = [\alpha_{ik}]$ i $B = [\beta_{ik}]$ dane kvadratne matrice reda n nad poljem F , a $X = [x_{ik}]$ i $Y = [y_{ik}]$ nepoznate kvadratne matrice istog reda, koje treba odrediti.

Rješenje ovakve matrične jednačbe je bilo koja matrica $C = [\gamma_{ik}]$ nad poljem F koja matričnu jednačbu prevodi u matrični identitet. **Rješiti** matričnu jednačbu znači naći **sva** njena rješenja.

- Ako je A regularna matrica onda matrična jednadžba

$$AX = B \quad (YA = B)$$

ima jedinstveno rješenje, i rješenje je onda dano sa

$$X = A^{-1}B \quad \text{ili} \quad (Y = BA^{-1}).$$

- Ako je A singularna matrica onda se matrična jednadžba

$$AX = B \quad (YA = B)$$

svodi na rješavanje sustava od n^2 linearnih jednadžbi i n^2 nepoznanica. (ili na rješavanje n sustava od kojih svaki ima n linearnih jednadžbi i n nepoznanica). Rješavanjem sustava zaključujemo je li polazna jednadžba nerješiva ili ima beskonačno rješenja.

Ako je

$$B = \left[\mathbf{b}^{(1)} \quad \mathbf{b}^{(2)} \quad \dots \quad \mathbf{b}^{(n)} \right] \quad \text{i}$$

$$X = \left[\mathbf{x}^{(1)} \quad \mathbf{x}^{(2)} \quad \dots \quad \mathbf{x}^{(n)} \right]$$

gdje su $\mathbf{b}^{(1)}, \dots, \mathbf{b}^{(k)}, \mathbf{x}^{(1)}, \dots, \mathbf{x}^{(k)}$ stupci matrice B odnosno X , redom, onda matrična jednadžba

$AX = B$ ima oblik

$$\begin{bmatrix} A\mathbf{x}^{(1)} & A\mathbf{x}^{(2)} & \dots & A\mathbf{x}^{(n)} \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} \mathbf{b}^{(1)} & \mathbf{b}^{(2)} & \dots & \mathbf{b}^{(n)} \end{bmatrix},$$

odnosno dobivamo n sustava koji imaju matrični zapis

$$\begin{aligned} A\mathbf{x}^{(1)} &= \mathbf{b}^{(1)} \\ A\mathbf{x}^{(2)} &= \mathbf{b}^{(2)} \\ &\vdots \\ A\mathbf{x}^{(n)} &= \mathbf{b}^{(n)}. \end{aligned} \tag{18}$$

Svih n sustava ima istu matricu sustava, a to je upravo matrica A . Sustave rješavamo istovremeno Gaussovom metodom eliminacije. Formiramo matricu

$$[A \mid B] = \left[A \mid \mathbf{b}^{(1)} \quad \mathbf{b}^{(2)} \quad \dots \quad \mathbf{b}^{(n)} \right].$$

Elementarnim transformacijama nad retcima gornje matrice (i eventualnom permutacijom prvih n stupaca) dolazimo do oblika

$$[A \mid B] \sim \dots \sim [A' \mid B'] = \left[A' \mid \mathbf{b}'^{(1)} \quad \mathbf{b}'^{(2)} \quad \dots \quad \mathbf{b}'^{(n)} \right].$$

Sada, ovisno o obliku matrice A' i vektora $\mathbf{b}^{(1)}, \dots, \mathbf{b}^{(n)}$, za svaki sustav posebno određujemo rješivost, odnosno tražimo rješenje.

Vrijedi: matrična jednadžba $AX = B$ je nerješiva ako i samo ako je barem jedan sustav u (18) nerješiv.

Primjer: Zadana je matrična jednažba

$$\begin{bmatrix} 2 & 3 \\ 4 & 6 \end{bmatrix} X = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 4 \end{bmatrix}.$$

Budući je

$$\det A = \begin{vmatrix} 2 & 3 \\ 4 & 6 \end{vmatrix} = 0,$$

matričnu jednažbu rješavamo svođenjem na sustav.
Pretpostavimo da je

$$X = \begin{bmatrix} x_1 & x_2 \\ x_3 & x_4 \end{bmatrix}.$$

Budući je

$$AX = \begin{bmatrix} 2 & 3 \\ 4 & 6 \end{bmatrix} \begin{bmatrix} x_1 & x_2 \\ x_3 & x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 2x_1 + 3x_3 & 2x_2 + 3x_4 \\ 4x_1 + 6x_3 & 4x_2 + 6x_4 \end{bmatrix},$$

onda je

$$\begin{bmatrix} 2x_1 + 3x_3 & 2x_2 + 3x_4 \\ 4x_1 + 6x_3 & 4x_2 + 6x_4 \end{bmatrix} = \begin{bmatrix} 1 & 2 \\ 2 & 4 \end{bmatrix},$$

Što je ekvivalentno sustavu od 4 jednažbe s 4 nepoznanice

$$2x_1 + 3x_3 = 1$$

$$4x_1 + 6x_3 = 2$$

$$2x_2 + 3x_4 = 2$$

$$4x_2 + 6x_4 = 4$$

ili dvama sustavima od po dvije nepoznanice s istom

matricom sustava A :

$$2x_1 + 3x_3 = 1$$

$$4x_1 + 6x_3 = 2$$

i

$$2x_2 + 3x_4 = 2$$

$$4x_2 + 6x_4 = 4$$

Možemo ih rješavati istovremeno:

$$[A \mid B] = \left[\begin{array}{cc|cc} 2 & 3 & 1 & 2 \\ 4 & 6 & 2 & 4 \end{array} \right] \xrightarrow{-2 \cdot I r. + II r.} \left[\begin{array}{cc|cc} 2 & 3 & 1 & 2 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right]$$

$$\xrightarrow{\frac{1}{2} \cdot I r. + III r.} \left[\begin{array}{cc|cc} 1 & \frac{3}{2} & \frac{1}{2} & 1 \\ 0 & 0 & 0 & 0 \end{array} \right].$$

Iz ovoga slijedi

$$\left. \begin{array}{l} x_1 = \frac{1}{2} - \frac{3}{2}x_3 \\ x_3 = t \\ x_2 = 1 - \frac{3}{2}x_4 \\ x_4 = s \end{array} \right\}, \quad t, s \in \mathbb{R}, \quad \Rightarrow \quad \left. \begin{array}{l} x_1 = \frac{1}{2} - \frac{3}{2}t \\ x_3 = t \\ x_2 = 1 - \frac{3}{2}s \\ x_4 = s \end{array} \right\}, \quad t, s \in \mathbb{R},$$

$$\Rightarrow X = \begin{bmatrix} \frac{1}{2} - \frac{3}{2}t & 1 - \frac{3}{2}s \\ t & s \end{bmatrix}, \quad t, s \in \mathbb{R}.$$